

Boitrányos jelenetek a vasárnapi filléres vonat jegyeinek kiadásánál

Kora reggeltől álltak sorba a menetjegyiroda előtt, de jegyet csak egy kis csoport kaphatott — Tiltakozás a jegyárusítás rendszere ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) A vasárnap Szegedről Budapestre induló filléres vonat jegyeit csütörtök reggel kezdte árusítani a menetjegyiroda. A jegykiadás körül boitrányos játszódtak le; a kora reggeli óráktól sorban állók legtöbbször nem jutott jegyhez.

Már napokkal ezelőtt nagy érdeklődés nyilvánult meg a filléres gyors iránt. A menetjegyiroda mindenkit azzal utasítottak el, hogy még csak előjegyzést sem fogadhatnak el, mindenkinek csütörtök reggel kell jelentkeznie. Csütörtök reggel tulajdonképpen félkilencor kezdődött volna a jegykiadás, de

igen sokan már reggel hat órakor odaálltak a menetjegyiroda helyisége elé.

Mire félkilenc lett, olyan tömeg állott az iroda előtt, hogy a vége egészen az Üzletvezetőség épülete elé ért. Abban reménykedett mindenki, hogy miután senkitől előzetesen előjegyzést nem fogadtak el, a jegyeknek az irodában kell lennie és így minden sorbanálló kaphat jegyet. Ebben a várakozásban azonban a legtöbben fájdalmasan csalódtak, mert

alig kezdődött meg a jegykiadás, nemsokkal később már be is fejeződött.

Kijelentették, hogy jegy már nincs, jöllehet a sorban állók közül alig kapott jegyet több, mint 50—60 személy. A zugolódóknak azt felelték, hogy sajnálják, a jegy elfogyott. Természetesen ez a helyzet a jegynélkül maradtakat rendkívül elkeserítette. Nagyobb tömeg kereste fel a Délmagyarországot és elpanaszolták a dolgot. Sokan konkrét panaszokat soroltak fel. Mindenekelőtt elmondották, hogy a menetjegyiroda nem darabszám adta el a jegyet, hanem

volt olyan is, aki husz-huszonöt darab jegyet is elvitt.

Mások szerint a menetjegyiroda már napokkal ezelőtt egyesek számára félretett jegyeket, úgy, hogy a csütörtök reggeli eladást már csak formáságnak kell tekinteni, mert tulajdonképpen alig maradt jegy. Arról is tudtak egyesek, hogy a menetjegyiroda egyes testületek számára nagyobb kontingenst adott ki, ezért nem juthatott jegyhez, az a sok kisegyzisztencia, aki abban a hitben élt, hogy elegendő, ha reggel jókor odaáll az iroda elé és türelmesen vár a sorára.

A Délmagyarország munkatársa felkereste a menetjegyirodát,

ahol dr. Polgár Péterrel, az iroda vezetőjével beszélt. Dr. Polgár Péter mindenekelőtt kijelentette, hogy a vasárnapi filléres vonat iránt szinte soha nem tapasztalt érdeklődés nyilvánult meg. Igyekeztek még egy vonatot kérni Szeged számára, azonban a vasut kijelentette, hogy

lehetetlenség a szegediek kérelmét honorálni,

mert ezen a napon az ország minden részéből indítanak filléres vonatot Budapestre és még Szegedről is visznek el vagonokat, hogy minden város igényét ki tudják elégíteni. Szeged-

re 1200 filléres jegyet küldöttek és az volt az elgondolás, hogy elsősorban kereskedők és iparosok jussanak jegyekhez, miután a vonat a Nemzetközi Vásárra viszi az utasokat. A kapott rendelet értelmében

nagyobb mennyiségű jegyet kapott a kereskedelmi és iparkamara, az ipartestület, az AUKE és a Kereskedelmi Alkalmazottak Egyesülete.

Ami maradt, abból Makónak és Vásárhelynek is kellett juttatni, úgy, hogy végeredményben mindössze 500 jegy maradt, amely eladásra várt Szegeden.

Arra a kérdésünkre, hogy egyesek is kaptak-e husz-harminc darab jegyet, azt a választ kaptuk, hogy nincs semmiféle tiltó rendelkezés erre vonatkozólag, így tehát a menetjegyiroda kiadhatott ilyen mennyiségben is jegyeket.

A Délmagyarország nem egyszer tette szóvá azt a vizsás helyzetet, amely a jegykiadások terén fennáll. A kisember, aki egész nap

irodában, üzletben, műhelyben görnyed, előre számolhat azzal, hogy nem kap jegyet és így történhet meg, hogy sok esetben azok utaznak a filléres vonatokkal, akiket ez a kedvezmény a legkevésbé illet meg. Csütörtök reggel egész sereg kisember állt sorban a menetjegyiroda előtt már kora hajnaltól kezdve anélkül, hogy jegyhez juthatott volna. A Délmagyarország már nem egy ízben megállapította, hogy a jegykiadásnak ez a módja csak elkeseredést és viszatetszést szül. Ha nincs is tiltó rendelkezés arra nézve, hogy kétfőnél több jegyet egy embernek ne adjanak, ezt minden rendelkezés nélkül is éreznie kellene a menetjegyirodának. Ez a rendszer termelte ki a jegyzéreteket, akik az olcsó jegyet feldíjjal adják tovább, ez a rendszer teszi lehetetlenné a kisemberek számára azt, hogy néha napján ők is igénybe vegyék azt a kedvezményt, amelyet tulajdonképpen részükre rendszeresítettek.

A boitránnyal kapcsolatban kaptuk a következő sorokat: Igen tisztelt Szerkesztőség! Az első közt voltam, akik rendőri felügyelet mellett sorfalat álltunk a filléres jegyért. De hiába voltam a 22-ik, jegyet már nem kaptam, mert bár a tömeg számára fél 9-kor nyitották ki a menetjegyirodát, háromnegyed 9 után már nem volt jegy. Azt hiszem, nem kell külön mondani, hogy milyen keletlenül érinti ez a magamfajta kis nyugdíjából élő tisztviselőmbert. Mi egyszerű protekció nélküli hétköznapi lények nem kaptunk filléresre jegyet, pedig a tömeg is szeretne olcsón utazni. Ha már nem indít a Máv. második vonatot, legalább a jövőben ne forduljon elő ilyesmi. Teljes tisztelettel: (B. A.)

Barátainak, rokonainak, üzletfeleinek bel- és külföldre
téláru utazásra jogosító igazolványt.
küldjön Kapható: a Délmagyarország jegyirodájában

A STRANDÉPÍTKEZÉSBŐL AZ IDÉN MÁR SEMMI SEM LESZ

— mondja a polgármester

(A Délmagyarország munkatársától.) Beszámolt a Délmagyarország arról, hogy az a kínos lassúság, amellyel az egyelőre csak elméletben létező strand készül a már megkezdődött strandszezonra, végre — a városházán is feltűnt. A legutóbbi referáló ülésen a polgármester érdeklődött a késedelem okai iránt a strand tervező mérnökénél és a strand-„építés” műszaki irányítójánál, Kövér Tibor műszaki tanácsosnál. Kövér Tibor azután őszintén elmondta, hogy a késedelem oka az — *inségmunka*. Az inségmunkásoktól a város sohasem kaphat olyan lelkes munkát, mint amilyent a rendes munkásoktól kapna. Ezenkívül nehézségek vannak az anyagbeszerzés körül is.

A Tiszán viszont a melege fordult időjárás hatására

már megkezdődött a vízi élet.

A csónakok százai lepik el a vizet, zsufoltak az uszodák és a csónakházak, csak az ujszegedi partnak az a része néptelen, amelyen két nap múlva már meg kellene nyílnia a városi strandfürdőnek. A közönség, miután teljesen reménytelen az idei strandszezon, igyekszik más uton-módon biztosítani a fürdőzés és a napozás lehetőségét. Mondják, hogy soha annyi bérletet nem váltottak a szegedi oldalon lévő uszodákban, mint az idén. Az egyik uszoda kénytelen volt hirtelen pótmóltól felszereltetni és az a legcsodálatosabb a dologban, hogy ez a vállalat — *be tudta szerezni a móltóhoz szükséges gerendákat*...

A hétfői referálólásról a keddi lapok számoltak be. Kedden erre

hatósági szemle

volt az ujszegedi parton. Résztvett rajta a polgármester, a főispán, a strandeladó tanácsnok és a tervező mérnök.

Szerdán érdeklődtünk a szemle eredménye iránt a polgármesternél, aki elmondotta, hogy

a munka csigalassúsággal halad,

az ujszegedi parton csak immel-ámmal dolgozik mindenki.

Megkérdeztük, hogy mi lesz a tervezett építkezésekkel, amelyeknek fizikai előkészítése sem kezdődött még meg.

— Kövér Tibor megbízásom alapján dolgozik a terveken — mondotta a polgármester. De ez a munka nem is olyan sürgős, mert

az építkezésből az idén már úgy sem lesz semmi.

A strandépítkezésből tehát minden ellenkező híreszteléssel szemben az idén már nem lesz semmi. Még sem kezdik az építkezési munkálatokat. Néhány ideiglenes vetkőzőhelyiséget, néhány zuhanycsapot, néhány csónakkikötő móltót kap a letisztogatott ujszegedi part, ha ugyan ezeknek elkészítésére elegendő lesz az előttünk lévő néhány hónap. Így ez lesz az idén a városi strand, amelynek sürgős megteremtését minden illetékes fórum és hatóság feltétlenül szükségesnek minősítette és amelynek döntő szerepet kellene betöltenie Szeged idegenforgalmi propagandájában is.